

Λόγος για τη μετάνοια (Άγιος Εφραίμ ο Σύρος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 21, 2019

Ἄς μὴν κυριεύομαστε λοιπὸν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ φόβο πού ἔχει σχέση μετὰ τὰ πράγματα καὶ τίς καταστάσεις τοῦ μάταιου αὐτοῦ κόσμου. Νά μὴν φοβόμαστε δηλαδή ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει φόβος (Α' Ἰωάν. 4, 18). **Γιατί ποιὸς ἀνθρώπινος φόβος μπορεῖ νά συγκριθεῖ μετὰ τὸ θεῖο φόβο; Καὶ ποιά φθαρτὴ ἀνθρώπινη δόξα μπορεῖ νά συγκριθεῖ μετὰ τὴν μεγαλωσύνη, τὴν ἀνέκφραστη δύναμη καὶ τὴν ἀφθαρτὴ δόξα τοῦ Θεοῦ;**

Ἐπειδὴ ὅμως μᾶς παρασύρουν τὰ γήινα πράγματα, δέν μποροῦμε, μετὰ τὴ δύναμη τῆς πίστεως καὶ τὸ φωτισμὸ τῆς γνώσης, νά προσηλωσούμε τὸ νοῦ μας στὰ ἀόρατα. Ἄν λοιπὸν, ἔστω καὶ μόνο ἀπὸ τὴ θέα τῶν ὀρατῶν πραγμάτων ὀδηγούμαστε στὴν κατανόηση τῆς ἀνέκφραστης δυνάμεως τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ, ἄς σταθοῦμε ἐνώπιόν Του μετὰ δέος καὶ ἀπειρο σεβασμὸ.

Ἄν κάποιος θελήσει νά μετακινήσει ἓνα βράχο, ἔστω κι ἂν ὁ ἴδιος εἶναι βασιλιάς, δέν θά μπορέσει νά τὸ κάνει μετὰ ἄλλον τρόπο, παρά μονάχα ἂν χρησιμοποιήσει διάφορους μοχλοὺς καὶ σχοινιά. Ὁ Θεὸς ὅμως μπορεῖ νά κάνει τὴ γῆ νά τρέμει καὶ μόνο μετὰ τὸ βλέμμα Του (πρβλ. Ψαλμ. 103, 32). Δέν ἀπορεῖ ὁ νοῦς σου; Τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ καὶ μόνο νά κάνει τὰ βουνά νά τρέμουν κι ἄλλα βαριά πράγματα νά σαλεύουν! Ἐκεῖνος θέλει καὶ εὐδοκεῖ καὶ στηρίζει τὰ σύμπαντα μετὰ τὸ λόγο Του! Δέν σέ ἐντυπωσιάζει πάνω ἀπ' ὅλα ἡ λάμψη τῆς ἀστραπῆς καὶ ὁ ἦχος τῆς βροντῆς; Αὐτὰ εἶναι τόσο ἐκπληκτικὰ ὥστε ὄχι μόνον οἱ ἀνθρώποι ζαρώνουν ἀπὸ τὸ φόβο τους, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ ὑδρόβια πουλιά. Ὅσα ὅμως κι ἂν ποῦμε, δέν θά καταφέρουμε νά παρουσιάσουμε τὸ μέγεθος αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Ἄς γονατίσουμε λοιπὸν ἐνώπιόν Του κι ἄς κλάψουμε (πρβλ. Ψαλ. 94, 6) μπροστὰ στὴν ἀγαθότητά Του, μιλώντας ἀπ' τὴν καρδιά μας καὶ λέγοντας: «Ἐσὺ Κύριε, εἶσαι ὁ Θεὸς μας καὶ κανένας ἄλλος. Ἐνώπιόν Σου ἀμαρτήσαμε κι ἐνώπιόν Σου τώρα προσπίπτουμε. Ἄν Σύ θελήσεις, νά μᾶς σώσεις Κύριε, κανένας δέν μπορεῖ ν' ἀναχαιτίσει τούτη τὴν ἀπόφασή Σου καὶ νά Σέ δυσκολέψει».

Ὁ Κύριος εἶναι εὐσπλαχνος καὶ ἀγαθός. Κι ἂν ἀκόμα ἐμεῖς παρασυρθήκαμε καὶ ἀμαρτήσαμε ἀπὸ ἀπερισκεψία, ἄς φροντίσουμε νά θεραπευθοῦμε μετὰ τὴ μετάνοια. Ἄν πάλι, ὡς ἀνθρώποι παρασυρθήκαμε ἀπὸ κάποιο πάθος, ἄς μὴν ἀπελπιστοῦμε ἐντελῶς, ἀλλὰ γνωρίζοντας ποιὸς Θεὸς μᾶς ἔχει προσκαλέσει καὶ ἔχοντας συναίσθηση τῆς κλήσης μας, ἄς ἀκούσουμε ἐκεῖνον πού λέει: «*Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. 4, 17).

Δέν ὄρισε τή μετάνοια σάν φάρμακο γιά κάποια μονάχα ἁμαρτήματα, ἀποκλείοντας κάποια ἄλλα. Γιά κάθε εἶδους τραῦμα τῆς ἁμαρτίας, γιά κάθε ἁμάρτημα πνευματικό, ὁ Μεγάλος Γιατρός τῶν ψυχῶν μας, μᾶς τήν ἔχει, σάν φάρμακο χαρίσει.

Ἄς ξεριζώσουμε λοιπόν τίς κακές συνήθειες τῆς ψυχῆς μας. Ἀντί γιά τούς καυστήρες ἄς μεταχειριστοῦμε τό φόβο τοῦ Θεοῦ, μέ τόν ὅποιο θά μπορέσουμε νά ἀντικρούσουμε ὅλες τίς ἄστοχες ἐπιθυμίες πού φέρουν μέσα τους τά ἀγκάθια τῆς ἁμαρτίας. Ἄς ἀντιταχθοῦμε μέ τό συνετό λογισμό, σέ αὐτά πού μᾶς ὑπαγορεύουν οἱ φιλήδονοι λογισμοί, γιατί εἶναι γραμμένο: «Νά γίνεσθε ἅγιοι, γιατί ἐγώ εἶμαι ἅγιος» (Α' Πέτρ. α' 16).

Ἔτσι, μέ τή Χάρη τοῦ Σωτῆρα μας Θεοῦ, θά ἐπιτύχουμε τήν ἀφθαρτη ζωή.

Ὁ Κύριος γιά τήν ἐπιστροφή καί τήν εἰλικρινή μετάνοιά μας θά συγχωρέσει καί θά παραγράψει τίς ἁμαρτίες μας, γιατί εἶναι ἐλεήμων καί εὐσπλαχνος.

Κι ἂν κάποιος ἀπό ἐκείνους, πού ἔχουν τήν ἐντύπωση πώς ἔχουν κοπιάσει περισσότερο στήν ἄσκηση καί τήν ἀρετή, γογγύσει, γιά τή μεγάλη εὐσπλαχνία τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, - ἐπειδή τάχα ἐνῶ μῆκαμε στή δουλειά πολύ ἀργά, μᾶς πληρώνει τό ἴδιο μέ τούς πρώτους- θά δώσει γιά μᾶς ἀπολογία ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καί Δημιουργός καί θά πεῖ: «Φίλε, δέν σέ ἀδικῶ. Δέν ἔχεις μαζί μου συμφωνήσει νά ἐργαστεῖς γιά ἕνα δηνᾶριο; Πάρε ὅ,τι ἔχουμε συμφωνήσει καί πήγαινε στό καλό. Ἐγώ θέλω νά δώσω σέ τοῦτον πού ἦρθε τελευταῖος στή δουλειά, ὅ,τι ἀκριβῶς ἔδωσα καί σέ σένα τόν πρώτο» (Ματθ. 20, 13-14).

Ὁ Θεός εἶναι Ἐκεῖνος πού κρίνει καί δικαιώνει. Ποιός μπορεῖ νά βγεῖ μπροστά Του καί νά μᾶς καταδικάσει; (Ρωμ. 8, 34)

Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα στούς αἰῶνες. Ἀμήν.

(Πηγή: agiazoni.gr)